28/11/2023

Μητροπολίτης Βεροίας προς Ιερείς: «Να εργάζεστε με ζήλο»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το πρωί της Τρίτης, 28ης Νοεμβρίου, στο Παύλειο Πολιτιστικό Κέντρο στη Βέροια πραγματοποιήθηκε η μηνιαία Ιερατική Σύναξη της Αποστολικής Ιεράς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας.

Στην αρχή της συνάξεως ο Πρωτοσύγκελλος της Ιεράς Μητροπόλεως, **Αρχιμ. Αθηναγόρας Μπίρδας,** ενημέρωσε τους Ιερείς για θέματα υπηρεσιακής φύσεως και έδωσε οδηγίες για διοικητικά θέματα, ενώ ο Γραμματέας της Ιεράς Μητροπόλεως, **Αρχιμ. Αρσένιος Χαλδαιόπουλος**, εκ μέρους του Γραφείου Ποιμαντικής Διακονίας, ενημέρωσε τους Ιερείς για τις δράσεις και τις εκδηλώσεις που θα πραγματοποιηθούν ενόψει της εορτής των Χριστουγέννων.

Έπειτα ο **Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων**, καλωσόρισε τους Ιερείς και τους προέτρεψε να συμμετάσχουν ενεργά τόσοι οι ίδιοι, όσο και οι συνεργάτες τους, στις εκδηλώσεις που προγραμματίζει η Ιερά μας Μητρόπολη για την εορτή των Χριστουγέννων.

Παράλληλα, ο **Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων** έκανε ιδιαίτερη αναφορά στην **πρώτη πανήγυρη της μνήμης του Οσίου Γερασίμου του Υμνογράφου,** που θα εορταστεί το βράδυ της Τετάρτης, 6ης Δεκεμβρίου, με την Αρχιερατική Ιερά Αγρυπνία που θα τελεστεί στο Καθολικό της Ιεράς Μονής Παναγίας Δοβρά Βεροίας με τη συμμετοχή όλων των μοναστικών αδελφοτήτων της Ιεράς Μητροπόλεως και ευσεβών πιστών.

Ακόμη, ο Ποιμενάρχης ανακοίνωσε ότι στην Ιερά Αγρυπνία θα τεθεί σε προσκύνηση τεμάχιο του **Ιερού Λειψάνου του Οσίου Γερασίμου**, το οποίο φυλάσσεται στο ομώνυμο Ιερό Παρεκκλήσιο που βρίσκεται στο άβατο της Ιεράς Μονής, ενώ μοίρασε σε όλους τους Ιερείς την νέα έκδοση της Ιεράς Μητροπόλεως με την ασιατική ακολουθία της μνήμης του Οσίου Γερασίμου.

Ο Μητροπολίτης Βεροίας για το ιερό μυστήριο του Βαπτίσματος

Τέλος, ο Ποιμενάρχης μίλησε για το ιερό μυστήριο του Βαπτίσματος, αναφέροντας μεταξύ πολλών άλλων: Τό βάπτισμα μᾶς δίδει «εἶδος» καί μορφή, ἀποκαθιστώντας τή θεία εἰκόνα τήν ὁποία εἶχε ἀμαυρώσει καί καταστρέψει ἡ ἁμαρτία. Μᾶς δίδει τήν εἰκόνα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί μᾶς καθιστᾶ, ὅπως γράφει ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, «συμμόρφους τοῦ θανάτου καί τῆς ἀναστάσεώς» του.

Ἐπειδή ἀκριβῶς θέτει μέσα στήν ψυχή μας τό ἀποτύπωμα τῆς μορφῆς τοῦ Χριστοῦ καί τή βασιλική του εἰκόνα, γι᾽ αὐτό καί τό βάπτισμα ὀνομάζεται καί «σφραγίδα». Τό χαρακτηριστικό γνώρισμα τῆς μορφῆς εἶναι ὅτι περιβάλλει τήν ἄμορφη μάζα καί ἀφανίζει τήν ἀμορφία της, διότι μορφή εἶναι ἡ σχηματισμένη «ἄμορφη ὕλη» ἡ ὁποία ἀποτυπώνει κάτι ὑπαρκτό. Γι᾽ αὐτό ὀνομάζουμε τό βάπτισμα καί «ἔνδυση». Τά δύο αὐτά ὀνόματα, «σφραγίδα» καί «ἔνδυση», τά χρησιμοποιεῖ ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος, ὁ ὁποῖος ἀφενός μᾶς βεβαιώνει, γράφοντας πρός τούς Κορινθίους, ὅτι «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε», καί ἀφετέρου ἀναφέρεται στή δική του προσπάθεια νά καλλιεργήσει τίς ψυχές τῶν πνευματικῶν του τέκνων «ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστός ἐν ὑμῖν», στίς ψυχές δηλαδή τῶν χριστιανῶν τῆς Γαλατίας πρός τούς ὁποίους ἀπευθύνεται.

Ὅταν πάλι ἕνα ἄμορφο ὑλικό, εἴτε εἶναι χρυσός, ἄργυρος ἤ χαλκός, λειώσει στή φωτιά συνεχίζει νά κρατᾶ τό ὄνομα τῆς ὕλης, τό ὁποῖο εἶχε καί πρίν νά λιώσει.

Ὅταν ὅμως ἡ ὕλη πάρει μέσα στό ἐκμαγεῖο μία συγκεκριμένη μορφή, αὐτή πού θέλει νά τοῦ δώσει ὁ τεχνίτης, τότε, παρότι τό ὑλικό παραμένει τό ἴδιο, ἡ μορφή πού ἔχει πάρει, δέν φέρει πλέον τό ὄνομα τοῦ ὑλικοῦ, τοῦ χρυσοῦ, τοῦ ἀργύρου, τοῦ μαρμάρου κλπ., ἀλλά ἕνα διαφορετικό ὄνομα, λέγεται π.χ. δακτυλίδι ἤ ἄγαλμα ἤ κάτι παρόμοιο, τό ὁποῖο δέν δηλώνει πλέον τό ὑλικό ἀλλά τή μορφή τοῦ ἀντικειμένου.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἐμεῖς οἱ χριστιανοί ὀνομάζουμε τήν ἡμέρα τῆς βαπτίσεως «ὀνομαστήριο ἡμέρα». Αὐτή τήν ἡμέρα, καθώς ἀποκτοῦμε μορφή, ἀποκτοῦμε καί νέο ὄνομα, καθώς πρίν ἀπό τό βάπτισμα, δέν εἴχαμε ἀκόμη μορφή. Τήν ἴδια αὐτή ἡμέρα, συνεχίζει ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ Καβάσιλας, γινόμαστε γιά πρώτη φορά γνωστοί στόν Θεό, ὁ ὁποῖος γνωρίζει τούς δικούς, καί ἔτσι ἀκοῦμε καί γιά πρώτη φορά τό ὄνομα πού θά μᾶς συνοδεύει σέ ὅλη μας τή ζωή. Ὅσοι ἀπομακρύνθηκαν ἀπό τό φῶς τοῦ Θεοῦ εἶναι ἄγνωστοι καί ἀθέατοι, γιατί στό σκοτάδι πού ἐπικρατεῖ τίποτε δέν εἶναι ὁρατό, ἐνῶ ὅσοι εὑρίσκονται κοντά στόν Θεό, αὐτοί δέχονται τή λάμψη τοῦ δικοῦ του φωτός.

Γιά τόν λόγο αὐτό τό βάπτισμα ὀνομάζεται καί «φώτισμα». Μέ τό βάπτισμα, ἐπομένως, δέν λαμβάνουμε μόνο ὕπαρξη καί ὑπόσταση καί ζωή, ἀλλά καί τό φῶς τοῦ Θεοῦ πού μᾶς καθιστᾶ γνωρίμους του καί μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τό σκότος τῆς ἁμαρτίας.

Ὀνομάζεται ἀκόμη τό βάπτισμα καί «χάρισμα», ἐπειδή εἶναι γέννηση. Γιατί ὅμως ὀνομάζεται ἔτσι; Ἄν σκεφθεῖ ὁ καθένας μας τή φυσική, τή σωματική του δηλαδή γέννηση, καί τί συνεισέφερε σέ αὐτήν, τότε θά διαπιστώσει ὅτι δέν συνεισέφερε τίποτε. Τό ἴδιο ἰσχύει κατά μείζονα λόγο μέ τήν πνευματική μας γέννηση, δηλαδή μέ τό βάπτισμα. Ὁ ἄνθρωπος δέν συνεισφέρει τίποτε στό βάπτισμα. Μόνο ὁ Θεός εἶναι αὐτός, ὁ ὁποῖος μᾶς προσφέρει ὅλα τά ἀγαθά. Ἐμεῖς, γράφει ὁ ἅγιος Νικόλαος, οὔτε τή βούλησή μας δέν μποροῦμε νά προσφέρουμε, διότι καί ἡ βούληση τοῦ ἀνθρώπου φθάνει μέχρι ἐκεῖ πού γνωρίζει ὁ ἄνθρωπος, ἐνῶ εἶναι ἀδύνατο νά φθάσει σέ πράγματα πού δέν γνωρίζει καί δέν μπορεῖ νά φαντασθεῖ. Γιά τά ἀγαθά τά ὁποῖα λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος μέ τό βάπτισμα ἰσχύει αὐτό τό ὁποῖο λέγει σέ ἄλλη περίπτωση ὁ οὐρανοβάμων ἀπόστολος Παῦλος, ὅτι δηλαδή «ἐπί καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη», γιά ἐκεῖνα τά ἀγαθά τά ὁποῖα δέν μπορεῖ νά συλλάβει ὁ ἀνθρώπινος νοῦς καί νά ἐπιθυμήσει ἡ καρδία τοῦ ἀνθρώπου.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ